

СПИСАНИЕ ЗА ДЪЦА

Самичко.

Весдень ходя, весдень скитамъ
По хорскитѣ кѣщи,
Но ме всѣждѣ отритватъ,
Всѣки ми се мръщи.

Нѣма блага рѣчь за мене,
Ни усмивка сладка . . .
Ахъ, колко е тежко, мѣчно
Безъ майка, безъ татка!

Тукъ похлопашъ — изгонятъ те,
Тамъ те не зачитатъ,
Че сираче си бездомно
Туй те тѣ не питатъ.

София.

Люб. Бобевски.